

РЕШЕНИЕ

№ 6714

гр. София, 29.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 20.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **1972** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.151 ал.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на Д. Й., [ЕГН],с адрес [улица],с.Кокаляне, р-н П., общ.Столична, обл.С.,чрез адв.П.,с посочен съдебен адрес:гр.С., [улица] срещу Решение № 4332р-8725/30.01.2024г. на началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР с което е постановен отказ за издаване на свидетелство за управление на МПС.

Твърди се,че с НП № 115382/29.10.2003г. на жалбоподателя са отнети 5 контролни точки, а не шест,както е посочено в оспореното решение,респ. той е имал една контролна точка и не е загубил правоспособност. Успоредно с това и преди влиза в сила на Заповед от 26.05.2006г./дс която е тонето временно СУМПС на жалбоподателя/ са влезнали в сила НП от 24.04.2005г. с което се отнемат 12 контролни точки и НП от 20.05.2005г. с което се отнемат 9 точки.След издаване посочената заповед Д. Й. е изпълнил процедурата по чл.157 ал.5 ЗДвП и на 29.03.2007г. е получил ново СУМПС. От получаването му е загубил само 12 точки на 28.10.2007г. когато е влязло в сила НП № 181/2005 и 6 контролни точки на 05.07.2007г.,когато е влязло в сила НП № 56070/19.05.32007г. В този смисъл и за периода 28.10.2007г./ когато е влязло в сила НП № 181/2005/ до 26.07.2010г.,когато е влязло в сила НП № 122160/27.10.2009г. са изминали 2г.,осем месеца и 8дни.,респ. и съобразно чл. 158 ал.1 т.2 ЗДвП броят на точките му е възстановен служебно.

След тази дата спрямо него са влезнали в сила/ на 26.07.2010г. - НП от

27.10.2009г. с което се отнемат 6 к.т., на 15.02.2012г.-НП от 30.10.2009г.с което се отнемат 13 к.т. и на 07.09.2013г. – НП от 04.03.2012г. с което се отнемат 13 к.т. Всички други НП са отменени по надлежния ред за което прилага решение на СРС и РС-Варна. Поради това твърди, че към настоящият момент всички точки за възстановени съобразно чл.158 ал.1 т.2 ЗДвП и не са налице основания да се откаже издаване СУМПС.

Ответната страна изразява становище за неоснователност на жалбата, предвид факта, че след отнемане свидетелството на жалбоподателя и към подаденото от него заявлението за издаване на СУМПС, от областния отдел към съответната регионална дирекция „Автомобилна администрация“, не е изпратен оригинален протокол за успешно положен изпит съобразно чл.14 ал.1 от Наредба № I-157 от 1, октомври, 2002г.,

Процесната жалба е допустима и редовна, като подадена от активно легитимирано лице, адресат на заповедта, в срока по чл.149 ал.1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване акт, в съответствие с изискванията на чл.150 и чл.151 от АПК/с отстранена нередовност от 06.03.2023г./ и като такава подлежи на разглеждане по същество.

По съществуващото на спора, с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка, съдът съобрази:

На 23.01.2024г. адв.П., в качеството си на пълномощник на Д. Й. е подал заявление рег. № 27101 за ускорена услуга за издаване на СУМПС.

При разглеждане административно-наказателните преписки срещу заявителя е прието, че той е изгубил, на 15.01.2005г., правоспособност да управлява МПС. Последното му валидно за подмяна СУМПС е това от 29.03.2007г., предадено с протокол на 27.07.2018г.

Чрез позоваване на чл.14 ал.1 от Наредба № I-157 от 1, октомври, 2002г. е посочено, че при възстановяване правоспособност поради отнемане контролни точки на водача се издава ново СУМПС, въз основа служебно изпратен оригинален протокол за успешно положен изпит, като лицето следва да представи и документите по чл.13 ал.1 от Наредбата. Липсата на такъв протокол, изпратен от областния отдел към съответната регионална дирекция „Автомобилна администрация“, е посочено и като основание за постановяване процесният отказ.

По делото безспорно е установено, че на 27.07.2018г. при изпълнение на нормата на чл.157 ал.4 от ЗДвП, а Д. Й. е предал доброволно СУМПС №[ЕИК].

В този смисъл изложените от жалбоподателя съображения във връзка с наличните контролни точки се явява ирелевантен. За отнемана СУМПС е издадена надлежна заповед, влязла в законна сила, а свидетелството му – отнето.

Законово следствие от изложеното, съобразно чл. 157 ал.4 от с.з. е загуба на придобитата правоспособност.

В хипотеза, като процесната норма на чл. 157 ал.5 ЗДвП предвижда, че лице, което е загубило правоспособност да управлява моторно превозно средство по реда на ал. 4, след като е върнало свидетелството си за управление, има право отново да бъде допуснато до изпит пред съответните органи за придобиване на такава правоспособност, но не по-рано от 6 месеца от датата, на която е върнато свидетелството. При кандидатстване за придобиване на правоспособност за категория, за която се изисква стаж, се зачита съответният стаж, придобит преди загубата на правоспособността.

В този смисъл явяването на проверовъчен изпит е единственият законово регламентиран способ за придобиване правоспособност.

Всички настъпили обстоятелства след загубата на правоспособност, във връзка с възстановяване на точки се явяват индиферентни, доколкото броя на контролните точки като индикатор е от значение и се прилага само в рамките на действаща правоспособност. При настъпила загуба на правоспособност въпросите – налице ли са контролни точки, не/правилно ли са отнети те, как следва да се изчислят са неотносими. Нещо повече – при загубена правоспособност броят на точките не може да се възстанови. Възстановяване ще настъпи след възстановяване на самата правоспособност.

Резюмирано накратко - при издаване на свидетелство за управление притежателят му получава определен брой контролни точки за отчет на извършваните нарушения/арг. чл.157 ал.1 ЗДвП/. В националния регистър за водачите и техните нарушения и наказания по чл. 165, ал. 1, т. 6 ЗДвП се съхранява информация за контролните точки. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № Из-2539 от 17.12.2012 г. за определяне максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението (Наредбата), максималният размер на контролните точки за отчет на извършваните нарушения на Закона за движение по пътищата е 39 точки.

С цел ефективност на контрола по отношение на извършените нарушения законодателят е въвел максимален брой контролни точки и е предвидил отнемане на определен брой от тях за отделни нарушения. Отнемането на контролни точки е последица от извършване на нарушение и не е административнонаказателна санкция по Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Отнемането на контролните точки става автоматично с влизане в сила на издадено наказателно постановление, а възстановяването им се извършва по нарочен ред и процедура, предвиден в чл. 158 ЗДвП. След отнемането на всички контролни точки, предвид чл. 157, ал. 4 ЗДвП, водачът губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството в съответната служба на МВР. Съгласно чл. 157, ал. 5 ЗДвП той има право да бъде допуснат до изпит за придобиване на правоспособност.

Процесно оспорваното решение- отказ не е обосновано с отнетите на жалбоподателя точки, а поради неизпълнена надлежно процедура за възстановяване правоспособност.

Специфичният начин на изразяване в оспореното решение налага съдът да извърши проверка – явявал ли е изобщо жалбоподателят на проверовъчен изпит, съобразно чл.157 ал.5 ЗДвП и ако се е явил – издържал ли е същият, чак след което и при положителен отговор да бъде установено – защо не е представен съответният протокол, в оригинал, като се вземе предвид, че по силата на чл.14 ал.1 от Наредбата протокола следва да се изпрати служебно, респ. ако такъв е налице неизпращането му не може да вменено в отговорност на жалбоподателя.

Като следствие от съдебно дадени указания в тази връзка се установява, че жалбоподателят не се е явил и не е положил изпит за възстановяване правоспособност. Поради това следва да се приеме, че процесното решение се явява правилен и законосъобразен акт, поради неизпълнени факти от хипотезата на чл.157 ал.5 ЗДвП и липсващ приложен удостоверяващ посоченото обстоятелство документ

по чл.14 ал.1 от Наредбата.

Извън това следва да се посочи:

Съгласно чл. 3, ал. 3 и чл. 50, ал. 1 ЗБЛД, свидетелството за управление на моторно превозно средство е индивидуален удостоверяващ документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство, т. е. представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 АПК, тъй като в него е материализирано волеизявление за издаване на документ от значение за признаване и упражняване на права и задължения, а именно за притежаване на правоспособност за управление на МПС.

Процесният акт е издаден от компетентен орган съобразно чл.4 ал.1 от Наредбата, предвид адреса на заявителя и предвид факта, че не е се касае за първоначално издаване СУМПС, а за възстановяване на правоспособност чрез издаване ново СУМПС. При постановяването му не е допуснато нарушение на производствените правила, доколкото релеватният факт е надлежно установен. Акта е издаден в съответствие с изискванията за форма и съдържание при ясно изложение на обстоятелствата, обосновайки постановеният отказ и съответната им правна квалификация. В този смисъл и с оглед всичко гореизложено не може да се приеме, че същият преследва различна от законова цел. Изложеното позволява на съда да констатира наличието на всички необходими факти от хипотезата на чл.146 АПК за да отхвърли оспорването.

С оглед изложеното процесната жалба е несомнителна и следва да се отхвърли.

Като следствие и на основание чл.172 ал.2 предл. четвърто АПК,
Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Й., [ЕГН], срещу Решение № 4332р-8725/30.01.2024г. на началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се изпати на страните.